

NIVRA-NOVAA: (SH)IT HAPPENS AGAIN? NO!

Marcel Pheijffer is voorstander van de voorgenomen NIVRA-NOvAA-fusie. Evenals zo'n tien jaar geleden, maar toen liep het anders. Dit keer is hij optimistisch.

MARCEL PHEIJFFER*

Als nog niet zo heel lang afgestudeerde accountant woonde ik, volgens mij in 1998, voor het eerst een Ledenvergadering van het NIVRA bij. Hoofdonderwerp was de voorgenomen fusie tussen NIVRA en NOVAA. Er waren veel jonge accountants aanwezig. Net afgestudeerde RA's, die na een relatief lange studie enorme moeite hadden met de sociale promotie van - de minder lang gestudeerd hebbende - AA's.

Zij stemden dan ook tegen de fusie.

Voorts was er een oppositieclub van tien RA's met daarin enige prominente en zeer bij het beroep betrokken collega's. Als ik het mij goed herinner hoorden onder meer Hans

Blokdijk, Brenda Westra en Vincent Tophoff bij de 'bende van 10'.

Ze hadden voor een deel zeer valide argumenten, die de instemming van een groot deel van de aanwezigen kregen. Maar niet van het toenmalige NIVRA-bestuur.

Dat bestuur reageerde enigszins arrogant. Geef ons jullie steun nu, vandaag, en wij lossen de problemen wel op. Het bestuur maakte de fout de argumenten weg te wuiven, althans onvoldoende serieus te nemen. Het besluit moest kennelijk worden doorgedrukt.

Er werd toentertijd door het bestuur niet gevreesd voor een negatieve stemuitkomst. De grote accountantskantoren waren immers voor de fusie en het *Accounting Establishment* was ervan overtuigd dat de zaak was afgedicht, mede omdat zij voldoende voorstemmers naar de vergadering hadden gestuurd.

Ik ging naar de vergadering met de intentie voor de fusie te stemmen. Louter door de manier waarop de vergadering verliep en niet alle leden serieus in hun commentaar werden ontvangen, ben ik omgeslagen. Ik stemde tegen. Zo waren er meer die dag. Ik meen dat de uitslag 345 tegen en 341 voor was. *A close call*. Achteraf bezien denk ik dat het goed was dat de fusie toen niet is doorgegaan. Ik ben echter nog steeds voorstander van de fusie en zal op de Ledenvergadering waar dat aan de orde is dan ook voor stemmen. Tenminste, als kritische leden niet als negatief worden neergezet maar serieus worden genomen. Maar ook bestuurders leren hun lessen.

Waarom ben ik voorstander? Duidelijkheid naar onze opdrachtgever: het maatschappelijk verkeer.

'Waarom ben ik voorstander? Duidelijkheid naar onze opdrachtgever: het maatschappelijk verkeer.'

Eén beroep dat met één tong spreekt.

Dat is duidelijk en dempt de verwarring en het onbegrip dat ik nu vaak bespeur.

De markt kan en zal zelf wel bepalen welk accountantskantoor of welk individu voor de grote diversiteit aan organisaties het meest geschikt is om deze te bedienen. Dat heeft met de aanwezige generieke kennis te maken - geborgd door respectievelijk een kwaliteitsborgingsysteem en een opleiding waarin een drempel is gelegd - maar meer nog met hun specialistische kennis.

Dát moet het onderscheid zijn voor de markt, en niet de AA- of RA-titel. Bovendien krijgen kleinere kantoren wellicht meer kans te laten zien dat ook zij een goed product kunnen leveren. Sowieso zal er meer concurrentie komen.

Mijn stem zal niet doorslaggevend zijn. Maar ik ben dus positief gestemd. En naar ik verwacht veel accountants met mij. Deze week werden de resultaten van de ledenraadplegingen bekend. Binnen de NOVAA is 78,9 procent van de geraadpleegde leden positief over de fusie, binnen het NIVRA is dat 67,8 procent. Ook op andere vragen wordt overwegend

REACTIES EN BIJDAGEN

De rubriek *Opinie* is een podium voor discussie. Wilt u reageren op een artikel in 'de Accountant' of zelf een kwestie aan de orde stellen die van belang is voor het beroep? E-mail naar: deaccountant@nivra.nl. Maximumlengte achthonderd woorden.

Accountant.nl

Voor meer opinies en voor reacties op opinie-artikelen in 'de Accountant', zie Accountant.nl.

positief gereageerd (percentages boven de vijftig procent). NOvAA-leden zijn over het algemeen iets positiever gestemd dan de NIVRA-leden. Vermoedelijk hebben zij ook het meest te winnen bij een fusie.

Overigens zou ik wel graag willen weten - en dat is niet vermeld bij de resultaten van de ledenraadpleging - hoeveel leden er in absolute zin hebben gestemd en wil ik enig inzicht hebben in andere punten die de representativiteit van de steekproef raken.

Nu kun je de mening zijn toegedaan dat die percentages hoger zouden moeten liggen. Idealiter is dat ook zo, maar gegeven de historie lijkt me dit voor nu het maximaal haalbare, dat het huidige bestuur dan ook moet koesteren. Net als de positieve teneur vanuit de politiek en vanuit ondernemerskringen.

Bovendien is er nog tijd genoeg om twijfelaars en critici met kracht van argumenten te overtuigen. Er lijkt voldoende draagvlak voor de fusie. Daarom zeg ik, kijkend naar de titel van deze bijdrage: *Shit won't happen again!*

NOOT

* Marcel Pheijffer is hoogleraar forensische accountancy aan de universiteiten Nyenrode en Leiden. Hij is sinds 1 januari 2006 lid van de International Auditing & Assurance Standards Board van de IFAC.

** Deze bijdrage is ook geplaatst als weblog op Accountant.nl.

BEZINNING NODIG OVER SAMENSTELLINGSVERKLARING

Anders dan veel anderen wil Jan Achten wil de samenstellingsverklaring handhaven. Maar om de gebruiker beter te bedienen bepleit hij dat uit de verklaringstekst duidelijk wordt wie de administratie heeft gevoerd.

JAN ACHTEN*

Met de nieuwe COS 4410 Samenstellingsopdrachten is ook een nieuwe samenstellingsverklaring op komst. Deze is beïnvloed door tuchtjurisprudentie: de tot nu toe gehanteerde

terminologie 'niet die zekerheid' suggereerde te veel en wordt vervangen door 'geen zekerheid omtrent de getrouwheid'. Wel biedt de verklaring andere, partiële, zekerheid. Namelijk dat de jaarrekening is opgesteld conform titel 9 of andere vigerende regelgeving voor de onderhavige jaarrekening.

Bij deze wijziging lijkt het te blijven, ofschoon zeer wel op wijziging wordt aangedrongen.

Binnen de kring van het NIVRA bestaat een richting die de samenstellingsverklaring kwijt wil.

Hans Blokdijk is daar het luidst in.

Als medelid van het Limperg-overleg kan ik mij daar niet in vinden.

Conceptueel valt er best wat in te brengen tegen de samenstellingsverklaring, onder meer dat sprake is van zelftoetsing (overigens ook bij de accountantsverklaring). Hier is tegenin te brengen dat sprake is van een sinds 1994 gevestigde praktijk die geen aanwijsbare schade heeft veroorzaakt.

Hiermee kappen zou onrust veroorzaken richting kredietverleners, en dat is bij de huidige economische problemen en inperking van kredietverlening het laatste wat we kunnen gebruiken.

Niettemin is er bezinning gewenst of de huidige formulering verbetering behoeft. De perceptie van de gebruiker is niet zonder problemen.

Gert Smit vertelde in zijn column van juli/augustus 2007 dat bij de presentatie van het rapport Verdiesen het hoofd MKB van ABN Amro niet het verschil in zekerheid wist tussen een accountantsverklaring en een samenstellingsverklaring. Dat zegt ook iets over ABN Amro, maar toch.

De verwarring ontstaat doordat er zowel bij controle, beoordeling als samenstelling sprake is van een 'verklaring', terwijl er alleen bij samenstelling sprake is van een verklaring in de zin van het Engelse 'declaration'. Bij een controle zou het product beter *accountantsoordeel* kunnen heten (*audit opinion*) en bij beoordeling

beter *beoordelingsverslag* (*review report*), omdat het oordeel ontbreekt.

Belangrijker dan de benaming is echter het inspelen op de perceptie van de gebruiker. Als je met een bankier spreekt over waar deze naar kijkt, is het inderdaad niet de aard van de opdracht maar de accountant en het accountantskantoor.

Populair: de vent en de tent.

Kortom, de reputatie.

Maar dan is het gewenst dat die reputatie correct wordt ingevuld. In veruit de meeste

gevallen is de samenstellingsopdracht het sluitstuk van de gevoerde administratie. Het is niet speculatief te stellen dat de opgebouwde reputatie eerder zijn grondslag vindt in de gevoerde administratie dan in de afsluitende werkzaamheden om daaruit een jaarrekening samen te stellen.

Maar juist van die betrokkenheid bij de gevoerde administratie zien we niets terug in de samenstellingsverklaring! De tekst is hetzelfde als in het geval waarin het bedrijf die administratie zelf heeft gevoerd, of dat bij wijze van spreken door een avondboekhouder heeft laten doen, terwijl het verschil in reputatie wel degelijk verschilt.

Het is gewenst dit verschil in de samenstellingsverklaring op te nemen, bijvoorbeeld door de volgende aanhef:

'Wij hebben de jaarrekening 20XX van XYZ BV samengesteld op basis van de door ons gevoerde administratie (respectievelijk op basis van de door de vennootschap gevoerde administratie; of: op basis van door boekhouder Q gevoerde administratie).'

Moet de accountant de door de vennootschap (of door boekhouder Q) gevoerde administratie voor zoete koek aannemen? Zo lijkt het volgens COS 4410 wel (tenzij het stinkt, want dat moet hij volgens tuchtjurisprudentie en op grond van paragraaf 16A verder zoeken). Maar een beetje fatsoenlijk accountantskantoor is dat zijn eer te na en verricht daarom ook aanvullende

'Een beetje fatsoenlijk accountantskantoor verricht ook aanvullende administratieve controles.'

administratieve controles.

Deze extra werkzaamheden zien we echter niet terug in de samenstellingsverklaring. Vooral binnen NOvAA-kring - maar ook bij iemand als Hans Verkruisje - heerst de opvatting om zulks ook naar de gebruiker te communiceren. Tot nu toe is daar weinig animo voor, maar dat kan veranderen als eenmaal de gebruiker de gewijzigde tekst 'geen zekerheid omtrent de getrouwheid' onder ogen krijgt.

Binnen het IFAC-raamwerk is de communicatie over extra gedane werkzaamheden alleen in te passen in specifiek overeen gekomen werkzaamheden (COS 4400). Consequentie is dat er met de cliënt duidelijk overeenstemming moet zijn over de extra werkzaamheden.

De werkzaamheden zullen in de opdrachtbevestiging moeten worden opgenomen. En dat is maar goed ook: het is ongewenst dat de accountant werkzaamheden verricht die de cliënt niet verwacht.

Met deze aanpassingen bereiken we een samenstellingsverklaring die de gebruiker beter bedient.

NOOT

* Jan Achten is BDO-pensionaris maar geeft de NOvAA 'offshore' nog wat ondersteuning.

(ON)CONTROLEERBARE BANKEN EN MAATSCHAPPELIJK BELANG

Twee recente berichten in 'de Accountant'/Accountant.nl geven volgens Ben de Wildt onbedoeld voeding aan twijfel of accountants wel doordrongen zijn van het primaire maatschappelijk belang van hun functie.

BEN DE WILDT*

Het fungeren van de accountants die de

jaarrekeningen van banken controleren is onderwerp van discussie. Jules Muis zei in een interview in het televisieprogramma Buitenhof op 30 november 2008

'Door alléén te wijzen op de risico's voor de bestuurders wordt onbedoeld voeding gegeven aan degenen die de onafhankelijkheid in twijfel trekken.'

met zoveel woorden dat het hem al in 2004 zorgen baarde dat de risico's van ingewikkelde financiële producten (derivaten) - die alsmaar ondoorzichtiger worden - steeds moeilijker waren te traceren.

Bij mij rees en rijst de vraag waarom dan tot voor kort het inzicht bij de controlerende accountant in deze risico's kennelijk nog wel in voldoende mate aanwezig was. Daarvan getuigen ten minste de zonder uitzondering bij de jaarrekeningen over 2007 van banken afgegeven goedkeurende accountantsverklaringen.

Bij mij geven de woorden van Muis voeding aan de gedachte dat het niet goed kunnen beoordelen van de risico's in de financiële producten - waar banken die in problemen zijn gekomen, in een omvang van materieel belang bij betrokken waren - had moeten leiden tot afgifte van een (accountants) verklaring van oordeelonthouding.

Dat zou naar het maatschappelijk verkeer (inclusief beleggers) een signaal zijn geweest dat een aantal financiële instellingen oncontroleerbaar was geworden - door eigen toedoen overigens.

Een tweede bericht gaat over een heel ander onderwerp, maar raakt door zijn inhoud eveneens het maatschappelijk belang van de accountant. Dit betreft het bericht 'Jaarrekeningen middelgrote bedrijven niet altijd in orde' (december 2008, pagina 10).

Dit bericht wekt de indruk dat de belangrijkste zorg gaat over de omstandigheid dat bestuurders door niet of niet tijdig te deponeren privé aansprakelijk kunnen worden gesteld voor het hele tekort bij faillissement.

Mijns inziens is voor het maatschappelijk verkeer echter veel relevanter dat

door niet of niet tijdig te deponeren, (potentiële) schuldeisers financiële informatie wordt onthouden omtrent de huishouding waarmee men zaken heeft gedaan of wil doen.

Eveneens van groter maatschappelijk belang (dan de bestuurdersaansprakelijkheid) lijkt mij dat schuldeisers die door bestuurders van een huishouding financiële schade hebben opgelopen, ingeval van niet (tijdig) deponeren door de huishouding mogelijk iets meer financieel verhaal hebben: namelijk op het privévermogen van de bestuurder.

Hier dringt zich de vergelijking op met het maatschappelijk belang van het verhalen van bepaalde belastingschulden van een huishouding op het privévermogen van de bestuurder die niet of niet tijdig de betalingsonmacht van de huishouding aan de Belastingdienst (Ontvanger) heeft gemeld.

Door alléén te wijzen op de risico's voor de bestuurders wordt onbedoeld voeding gegeven aan degenen die de onafhankelijkheid van het accountantsoordeel bij de controle van de jaarrekening in twijfel trekken vanwege de omstandigheid dat de gecontroleerde huishouding tevens de betalende opdrachtgever voor de accountantscontrole is.

NOOT

* Ben de Wildt is belastingadviseur (FB), registeraccountant en fiscaal jurist en als vennoot verbonden aan RSM Kooij + Partners Accountants en Belastingadviseurs te Utrecht.

DOOR FISCALE GRONDSLAG KAN CONTROLEPLICHT SOMS VERVALLEN

Het project Samenval biedt een mogelijkheid tot administratieve lastenverlichting die zowel accountants als ondernemingen vaak over het hoofd zien. Jan van der Windt en Niels van Nieuw Amerongen wijzen er op dat door een jaarrekening op fiscale grondslagen op te stellen, de wettelijke controleplicht soms kan vervallen.

JAN VAN DER WINDT EN NIELS VAN NIEUW AMERONGEN*

Het project Samenval geeft kleine rechtspersonen (artikel 396 lid 1 BW 2) de mogelijkheid om met ingang van boekjaar 2007 hun jaarrekening op te stellen op basis van fiscale in plaats van commerciële grondslagen. Het grote voordeel hiervan betreft het eenmalig opstellen van cijfers ten behoeve van de jaarrekening en de aangifte vennootschapsbelasting. Deze nieuwe regeling biedt echter nog een andere belangrijke - verborgen - mogelijkheid tot verdere

administratieve lastenverlaging. Die betreft de wettelijke controleplicht voor middelgrote ondernemingen. Een onderneming kan namelijk op basis van commerciële grondslagen als middelgroot worden gekwalificeerd, en op basis van fiscale grondslagen als klein. De vraag is nu of die fiscale grondslagen gehanteerd mogen worden voor het bepalen van het (controle)regime en daarmee dus de wettelijke controleplicht zou vervallen.

De Memorie van Toelichting bij het project Samenval vermeldt de volgende passages:

- *'Ook de fiscale waarderingsgrondslagen zijn te beschouwen als waardering op grond van verkrijgings- en vervaardigingsprijs.'*
- *'Ook de overgang van klein naar middelgroot kan op basis van fiscale criteria worden gemaakt, als de rechtspersoon van de hier geschapen faciliteit gebruik heeft gemaakt.'*
- *'Aangezien er geen overgangsrecht is, kan de rechtspersoon op basis van de fiscale grondslagen berekenen of zij ook over 2006 klein zou zijn geweest en aldus gedurende twee opeenvolgende balansdata klein is.'*

Hieruit blijkt dat de onderneming de fiscale grondslagen dus mag hanteren voor de bepaling van haar regime, indien zij de jaarrekening vervolgens ook opstelt op basis van deze fiscale grondslagen. Het is voor ondernemingen

derhalve aan te bevelen om het toepasselijke regime tevens te bepalen op basis van de fiscale grondslagen.

Een belangrijke factor hierbij is het gebruik van fiscale faciliteiten, zoals een herinvesteringsreserve of toepassing van de VAMIL-regeling, die leiden tot balansvermindering. Hierdoor wordt mogelijk niet meer voldaan aan het middelgrote regime, waardoor geen wettelijke controleplicht bestaat en een administratieve lastenverlichting kan worden

bereikt.

Uit onze consultantswerkzaamheden voor ondernemingen en accountantskantoren komt naar voren dat deze mogelijkheid vaak niet expliciet in overweging wordt genomen.

Natuurlijk kan een onderneming, ook als zij volgens de fiscale grondslagen niet middelgroot is, toch besluiten om accountantscontrole te laten plaatsvinden. In dat geval is sprake van een vrijwillige accountantscontrole. Voor de accountantsorganisatie betekent dit een aanpassing in de cliëntenadministratie van het label 'wettelijke controle' naar 'vrijwillige controle'. De desbetreffende controleopdracht valt dan niet onder het toezicht van de Autoriteit Financiële Markten, maar onder dat van het College Toezicht Kwaliteit van het NIVRA.

NOOT

* Jan van der Windt en Niels van Nieuw Amerongen zijn respectievelijk directeur en partner van Solutional Assurance Services.

'Een onderneming kan op basis van commerciële grondslagen als middelgroot worden gekwalificeerd, en op basis van fiscale grondslagen als klein.'

Parlementaire Enquêtecommissie Kredietcrisis: Samenvatting Conclusies Accountantsberoep

Hoe zal de politiek uiteindelijk oordelen over de rol van de financiële poortwachters (waaronder accountants) tijdens de kredietcrisis? En welke remedies zullen worden voorgesteld?

In zijn weblog op Accountant.nl verplaatste Jules Muis de datum de afgelopen weken tijdelijk naar december 2011. Hij besprak daar in drie afleveringen de op accountants betrekking hebbende delen van het (gefinancierde) concept-eindrapport van de 'eind 2009 ingestelde *Parlementaire Enquêtecommissie Kredietcrisis*'. Inclusief aanbevelingen voor het accountantsberoep. Lees de drie delen, plus een aantal reacties: www.accountant.nl/Accountant/Weblogs/Jules+Muis/.

REACTIES OP INTERVIEW MARGO SCHELTEMA

Naar aanleiding van het interview met Margot Scheltema (financieel directeur Shell Nederland) in het januari-nummer (pagina 20), waarin zij ervoor pleit het aantal geëiste doelstellingen van de jaarrekening terug te dringen en terug te keren naar de *basics* van dat document, ontving de redactie diverse reacties. Een korte bloemlezing.

"Margot Scheltema heeft volledig gelijk: back to basics!", stelt Hans Blokdijk. "Laat de jaarrekening vooral een deugdelijk verantwoordingsdocument zijn, niet vertroebeld door verwachtingen van toekomstige resultaten. Hoe dat kan? Zie mijn artikel in het MAB van 2005: 'IFRS, corporate governance en accountantscontrole.'"

Ook Sjaak Vendrig is het "volkomen eens" met Margot Scheltema. "Iedere gebruiker kan uit de jaarrekening datgene dat hij denkt dat 'gerapporteerd' wordt halen. Het fenomeen schijnzekerheid is inmiddels aan de orde. Een voorbeeld om dit te ondersteunen: De waarde van *swap*-contracten voor dieselolie kunnen in twee maanden tijd omslaan van astronomisch positief tot

astronomisch negatief, terwijl het op de exploitatie van de onderneming en de te behalen resultaten in de komende jaren geen enkele invloed heeft of zal hebben.”

Scheltema “heeft gelijk”, vindt ook R.A. **Betrian**. “Het is eigenlijk zelfs onverantwoord om alleen één accountant een jaarrekening te laten goedkeuren. Het is

nagenoeg onmogelijk om alle eisen al dan niet paraat te kennen. Voor de gebruiker van een jaarrekening wordt het steeds moeilijker om de jaarrekening te begrijpen.

Het is een product geworden voor specialisten. De verstandige leek/gebruiker van de jaarrekening moet steeds meer gaan steunen op de analyses van de specialisten. Dit noemen we de *‘unintended*

consequences’ van IFRS en SOx.”

Jan Weezenberg is het ook met haar eens. “*Back to the roots* klinkt goed.” Hij vindt het jammer dat de kennis van deze *roots*, zoals die “zijn beschreven door Schmalenbach” in de vergetelheid van de hedendaagse bedrijfseconomen is geraakt. “Waren zij wat minder quasi

modern bezig geweest, dan hadden zij misschien gedacht aan het balansmodel dat Schmalenbach heeft ontwikkeld.

Schmalenbach was een kasstroom denker *pur sang*, dus zijn denkbeelden zijn zeker niet verouderd.” Schmalenbach gebruikte slechts zes, voor iedereen glasheldere, kernbegrippen, legt Weezenberg uit:

‘Het fenomeen schijnzekerheid is inmiddels aan de orde.’

Uitslag webstelling

‘Het buiten de balans houden (off balance accounting) van risicovolle bezittingen en schulden bij financiële instellingen moet worden verboden.’

Ja	90%
Nee	8%
Weet niet	2%

Hoogleraar accounting Jan Bouwens betrok deze stelling in een artikel in het decembernummer van ‘de Accountant’ (pagina 44). Off balance accounting, zoals is gebeurd met veel riskante bezittingen van banken in de aanloop naar de kredietcrisis, zou relevante informatie ten onrechte buiten beeld houden voor de gewone jaarrekeninggebruiker. Een overgrote meerderheid van de 299 webstemmers is het eens met zijn oproep dit voortaan te verbieden. Sommigen maken daarbij wel een kanttekening. Zo stelt Nicole: “Als ze niet op waarde kunnen worden geschat, dan wel een uitgebreide toelichting in de jaarrekening en jaarverslag.” Een andere stemmer merkt in zijn/haar toelichting op dat zo’n verbod uiteraard alleen moet gelden “voor zover dit risico ook geheel of gedeeltelijk aan de instelling blijft kleven.”

Dick van Offeren maakt wat nuancerende opmer-

kingen en zet de zaak in een breder kader. Veranderingen in verslaggevingsregels kunnen heel nuttig zijn, maar er moet wel worden gewaakt voor al te snelle reactie op incidenten, benadrukt hij: “Verslaggeving is per definitie een beperkte weergave van de werkelijkheid. Over de aard en inhoud van de beperkingen bestaan conventies. De conventies zijn neergelegd in het *conceptual framework*.

Als binnen deze conventies voldaan is aan de verwerkingscriteria dient een post te worden opgenomen in de balans of de winst- en verliesrekening. Zo niet, dan komt vermelding in de toelichting aan de orde, of is opname in de jaarrekening niet opportuun. Gebruikers dienen zich bewust te zijn van deze beperkingen in de weergave. Controleurs dienen erop toe te zien dat binnen de conventies wordt gehandeld. Opstellers van jaarrekeningen kiezen uiteraard de voor hen gunstigste verslaggevingswijze. Toezichthouders (commissarissen, AFM) en controleurs dienen hen binnen de overeengekomen grenzen te houden. Als na de geëigende procedure binnen de regelgevende instanties wordt besloten tot aanpassingen van de conventies, gelden nieuwe verwerkingscriteria en nieuwe verslaggevingsnormen. Ook die verwerkingscriteria en verslaggevingsnormen zullen na verloop van tijd tegen de grenzen van de mogelijkheden aanlopen.

Accountant.nl

Meer bijdragen op Accountant.nl

Naast de op deze pagina's gepubliceerde artikelen verschenen op Accountant.nl de afgelopen weken onder meer de volgende opiniebijdragen (www.accountant.nl/Accountant/Opinie/):

- Ingepakt toezicht - **Bob Hoogenboom**
- Innovatie in 2009. Goede voornemens of actie? - **Herman van Brenk**
- Bedrijfsbestuurders zijn geen ondernemers - **Tom Nierop**

Ontvangsten, geen baten; Uitgaven, geen kosten; Kosten, tevens uitgaven; Kosten, geen uitgaven; Baten, tevens ontvangsten; Baten, geen ontvangsten. “Daarmee legde hij de basis voor de complete bedrijfsbesturing.”

Daar is niets mis mee. Dat is de realiteit van een niet-ideale wereld. Het is goed het debat aan te gaan en te komen tot nieuwe afspraken. Daardoor wordt vooruitgang geboekt. Nieuwe tijden kennen nieuwe problemen die vragen om nieuwe oplossingen. Die oplossingen dienen te zijn gebaseerd op een degelijke analyse van de tekortkomingen van de huidige situatie, alsmede van de voor- en nadelen van voorgestelde oplossingen. Het is verkeerd elk incident tot norm te verheffen. Dan lopen we amechtig achter elkaar aan, creëren een stoplap van op zichzelf goedbedoelde regels die onderling geen verband kennen en wellicht tegenstrijdig zijn.”

Accountant.nl

Zie voor de nieuwe webstelling www.accountant.nl.